

МВОВЦА АПРІЛАІА ВЪ 23 ДВНЬ,
ОТРАДАНІВЪ ОТАГО ВЛАВНАГО ВВ-
ЛИКОМУЧВНИКА ПОВЪДОНОВОЦА И
ЧУДОТВОРЦА ГВЪРГІА.

О́тій Ге́оргій бѣше въ лѣто 288. по Хрїста, въ царство то Діоклітіана, рѣдомъ каппадокіанинъ, на Хрїстіански родители сынъ, вѣтана сираче ѿ татка си, и ѿиде съ майка си въ палестина, и мѣше оубо стажаніа (стока) мно́го: лицемъ же бѣше красенъ, и мно́го юнакъ, и заради красота та и юнаство то свое стана комитъ оуцаря, и видѣче мѣчатъ Хрїстіаны те, предста и вѣличи царя діоклітіана заради негови те "Ідшли, и авіе (тѣтажи) повелѣ царь да го мѣчатъ съ различни мѣки, найпослѣ же съ мѣчь го посѣкоха, и така скончася за Хрїста,

Нема дрѣга вѣшь по слѣдка и любезнѣйша на душѣ та на благочестиваго человека, слышатели православної, каквѣто пѣмечь и торжество стѣмъ мѣченикомъ: оубо прѣзднество говоримъ, не съ мно́го гѣденѣ и пѣенѣ, нїто со свѣтски пѣсни: но да бѣде наше то прѣзднество причина на-душѣвно спасеніе. Понѣже мѣченическо то торжество не кѣва за многодѣніе, и многопитіе, но за душѣвнаа полза: защо мѣченическа та пѣмечь, и мѣченической пѣдвигъ и мѣченіе воспоминаніе єсть. Іоше мѣченическа та пѣмечь на нашѣтѣ грѣхове є прощѣніе: на болни те є ищѣленіе, на скорѣны те оутѣшеніе, на нѣмоцни те крѣпость, на грѣшни те спасеніе. И соборно да речѣме, защо мѣченическа та пѣмечь є причина на человеческое